

således, at fradragene for de skatteydere over 65 år m. v., der efter forslaget pålignes indkomstskat til staten, er mindst lige så store som de for skatteåret 1953—54 gældende nedslag for skatteydere med tilsvarende skattepligtige indkomster.

Efter forslaget ydes skattelempelsen gennem et fradrag ved skatteberegningen, ikke gennem et nedslag i selve indkomstansættelsen. Forslagets regel får derfor kun virkning for statsskatten, men det er tanken, at de pågældende grupper af skatteydere ligeledes skal have en lempelse i kommuneskatten.

Til §§ 39—41.

Afrundingsreglen i § 39 stemmer med de gældende bestemmelser.

Om skatteskalen i § 40 henvises til bemærkningerne til § 32. Den anvendes på den såkaldte „skalaindtægt“, d. v. s. for fuldt skattepligtige personers vedkommende: den skattepligtige indkomst ÷ skattefri fradrag, og efter afrunding i henhold til § 39, og for begrænset skattepligtige personers vedkommende: den skattepligtige indkomst efter afrunding i henhold til § 39.

Reglen i forslaget § 41 svarer til den bestemmelse om en overgrænse for den personlige beskatning, der findes i § 2 i de årlige udskrivningslove; i den seneste udskrivningslov — nr. 109 af 31. marts 1952 — for skatteåret 1952—53 er overgrænsen under hensyn til udskrivningen af værneskat og tillægsskat sat til 80 pct. af indkomsten i indkomståret uden fradrag for personligt pålignede skatter. Man har dog udeladt den i stk. 2 i udskrivningslovens § 2 foreskrevne beskæring af skattefradraget for de to næstfølgende skatteår; fradraget reduceres jo som følge af reglen om overgrænsen, og en yderligere beskæring synes der ikke at være tilstrækkelig grund til.

KAPITEL 2.

Indkomstskat for selskaber og foreninger m. v. samt udenlandske dødsboer.

Den skattepligtige indkomst.

Til § 42.

Stk. 1. Den nugældende statsskattelovs § 4, næstsidste stykke, indeholder for så vidt angår selskaber m. v. en bestemmelse om, at som skattepligtig indkomst behandles

ikke alene de beløb, der udbetales delta-gerne som rente eller udbytte af indbetalte beløb, men også i årets løb stedfundne afbetalinger på gæld, ekstraordinære afskrivninger og henlæggelser af årets overskud til reservefond, sikkerhedsfond og andre lignende fonds. Læst efter ordene kunne bestemmelsen opfattes således; at den afgav hjemmel for at afkræve et selskab indkomstskat af det i et regnskabsår udbetalte udbytte, selvom regnskabsåret udviste et driftunderskud, og udbytteudbetalingen hidrørte fra opsparede fonds. I praksis har bestemmelsen dog altid været opfattet således, at den alene går ud på at fastslå, at måden, på hvilken selskabet *fordeler* sit overskud, skal være uden betydning for, i hvilket omfang dette skal anses for skattepligtigt, og der har aldrig hersket tvivl om, at den skattepligtige indkomst for selskaber m. v. skal opgøres efter samme principper, som gælder for personer. Dette foreslås nu udtrykkeligt fastsat i loven for så vidt angår alle andre selskaber og foreninger end de kooperative virksomheder, for hvis vedkommende særlige regler gives i §§ 44—46. Reglen i sidste led om, at der som grundlag for ansættelsen af selskaber for et givet skatteår skal benyttes det indkomstår, som udløber i eller falder sammen med det foregående skatteår, betyder, at man for selskabers vedkommende også får de regnskaber med, som afsluttes inden den 1. april. Grunden hertil er den samme, som har ført til, at ligningsfristerne for selskaber er forrykket i forhold til ligningen af personer, jfr. § 118 stk. 1, hvorefter selvangivelserne for selskaber først skal være indsendt inden udgangen af april måned, og §§ 129 og 136 angående ligningsfristerne, nemlig at mange selskaber først afslutter deres regnskaber og deklarerer udbytte i de første måneder af kalenderåret. Dispensationsbeføjelsen i § 18, stk. 5, finder iøvrigt tilsvarende anvendelse på selskaber, og der kan om dens anvendelse henvises til bemærkningerne til § 18, stk. 5.

Stk. 2. Her fastslås, at erlagte forfaldne skatter i henhold til nærværende kapitel kan fradrages ved indkomstopgørelsen. Dette gælder for aktieselskaber m. v. såvel med hensyn til indkomstskatten som udbytte-skatten.

Stk. 3. Med henblik på tilfælde, hvor en udlænding er undergivet begrænset skattepligt her i landet af indtægter fra en her i landet udøvet filialvirksomhed, indeholder